

ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΝ

Θέλουσαν διὰ χαρτίων νὰ μαντεύσῃ
τὸ μέλλον μου.

Πῶς ; τὸ μέλλον θὰ προείπης
ἀγγοοῦσα τὸ παρόν;
Ω ! σοὶ λέγω μετὰ λύπης
ἀληθεῖας δὲν θὰ εἴπης,
πλὴν τὸ λάθος σου μικρόν.

Ἐπειδὴ, ἐὰν γνωρίσῃς
τὸ παρόν μου, παρευθὺς
καὶ τοῦ μέλλοντος θὰ λύσῃς
τὰ γριφώδη καὶ προρήγησεις
θὰ προφέρῃς ἀληθεῖς.

Ναὶ· ἔχθρὸς τῆς ἀστασίας
θέλω τρέφει ἐν ἐμοὶ¹
τὰς ἐλπίδας τὰς ἴδιας
καὶ εἰς τὸ μέλλον τῆς καρδίας
δὲν θὰ παύσουν εἰς παλμοῖς.

Πλὴν σπουδαίως ἐπιμένεις;
εἰς τοιαῦτα σφαλερὰ
διαβήματα προβαίνεις
καὶ τὴν λύσιν ἀναμένεις
ώς διδάσκαλος ψυχρά;

Ἄλλ' ως φαίνεται γνωρίζεις
τὸ παρόν, πρὶν τὸ εἰπώ.
Σ' ἀγαπῶ μή μ' ἀπελπίζης,
τὰ χαρτία μή ρύθμιζης : —
Πάντοτε θὰ σ' ἀγαπῶ.

(Ἐκ τῶν «Δευκανθέμων.»)

ΙΩ. ΚΑΜ.

ΑΝ Μ' ΑΠΑΤΑΣ.

— Sarà tardi il tuo pentimento
Donaia vile crude spietata.
'Ανέκδ.

"Αν μ' ἀπατᾶς, ως ἀσπλαγχνος, καὶ μὲ δο-
(λίας φράσεις
τὴν φλόγα τῆς καρδίας μου ζητεῖς νὰ κατευ-
(νάσης,
φοβοῦ, φοβοῦ τὸ μέλλον
μή ἀνατείλῃ τρομερὰς θυέλλας ἀναγγέλλον.

'Εὰν ἐνῷ φιλήματα θερμὰ μοὶ δίδεις, φίλη,
κρύπτης τὸ δηλητέριον εἰς τὰ ἀδρά σου χείλη
φοβοῦ τὴν ἐπιοῦσαν,
μή σὲ εὑρῇ τὸ σφάλμα σου ἀνωφελῶς θρηνοῦσαν.

Μὴ φρόνει ὅτι διαρκῶς ὁ πάσχων ἀπατᾶται,
καὶ μ' ἐπη μελιστάλακτα πῶς πάντοτε πλα-
(νᾶται"

Καὶ ἂν μὲ ἀπατήσῃς,
δικρύων παρεισφλεγῶν κρουνούς πολλοὺς θὰ χύ-
(σῃς.

Ναὶ· σοὶ ἔρωμαι ἐμμανῶς, καὶ τὸ γνωρίζεις
(ἴσως . . .
ἄλλ' ἂν ποτὲ ὁ ἔρως μου μετατραπῇ εἰς μίσος,
ὦ ! τὴν στιγμὴν ἐκείνην,
θὰ κύψῃς βαρυστένουσα ὑπὸ φρικτὴν ὁδύνην,

'Ο πρώην τότε φίλος σου θὰ καταστῇ ἔχ-
(θρός σου
ἔχθρὸς διειδός, ἀμείλικτος, δινάστης, τύραννός σου"
καὶ μὲ χαρὰν ἀγρίαν,
θέλει σπαράσσει ἀπηνῶς τὴν πλάνον σου καρ-
(δίαν,

"Ἐως οὖ τοῦ προσώπου σου τὰ ῥόδα μεραν-
(θῶσι
κ' οἱ λάμποντές σου δόφιλμοὶ διὰ παντὸς σθε-
(σθῶσι.

'Αλλὰ καὶ τότε πάλιν,
ἐνῷ σὺ θὰ κατέρχεσαι εἰς τοῦ τάφου τὴν ἀγκά-
(ληγ,

Θὰ ἔλθω, σκωληκόβροτον καὶ πάγετῶδες χῶμα
νὲ ῥίψω εἰς τὸ ἄλσελον καὶ ἀμορφῶν σου πτῶμα,
ώς τελευταίον δῶρον,
τοῦ μίσους καὶ τοῦ ἔρωτος πανύστατον μου φόρον.

I. X. ΚΟΥΡΤΕΛΗΣ.

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ.

Γεωποτία. — Εὐχαρίστως μαγθάνομεν
ὅτι ὁ 'Υπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν προτί-
θεται τὴν σύστασιν γεωπονικῆς περὶ τὰς
Αθήνας σχολῆς, ἐν ᾧ θὰ διδάσκωνται ἵ-
διως γεωπονικὰ μαθήματα.

— Πρό τινων ἐτῶν ἀνεφάνη εἰς πολλὰ
μέρη τῆς Εὐρώπης ἀσθένειά τις τῶν γεω-
μήλων, ἡς ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ καταστρο-
φὴ πασῶν τῶν θρεπτικῶν οὖσιών τοῦ ὀφε-
λίμου τούτου προϊόντος. 'Εσχάτως ὅμως
τυχαίως παρετηρήθη ἐν Βόγοτα ὅτι εἴδος
τι γεωμήλων ἐκεῖ φυόμενον οὐ μόνον δὲν
ὑπόκειται εἰς τὴν ἀσθένειαν ταύτην, ἀλλὰ